

๒๑๐๑๐๗๙๖๔

๑๑๐๑๓๔๓๐๗

SB

351

C53

๓๕๗๑๕

๒๕๒๔

๗๘๔๐ ๗๗.๑

๗๒๔๑ ๗๗.๕

เลขหมู่	๓-๑
เลขทะเบียน	๐๗๒๔๐
วัน, เดือน, ปี	๑๕/๗/๕๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

ประชุมวิชาการทางพืชผัก ครั้งที่ ๘
วันที่ ๑๕-๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗
ณ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
จังหวัดเชียงใหม่

โครงการวิจัยเรื่อง

การทดสอบพันธุ์ผักกาดขาวปลีในเขตลดากระบัง

Project Title

Regional Trial of Chinese Cabbage (Brassica
pekinensis Rupr.) in Ladkrabang

หัวหน้าโครงการ

นายสมภพ ฐิตะवासันต์

Project Leader

Mr. Sompop Thitavasanta

หน่วยงานเจ้าสังกัด

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร-ลดากระบัง

Institute

Faculty of Agricultural Tech. King Mongkut's
Institute of Tech. Chaokuntahan-Ladkrabang
Campus

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

พฤศจิกายน ๒๕๒๖ - กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗

สถานที่ทำการวิจัย

แปลงทดลองพืชผัก คณะเทคโนโลยีการเกษตร สจล.

วัตถุประสงค์

เพื่อคัดเลือกพันธุ์ผักกาดขาวปลีที่ให้ผลผลิตสูง และคุณภาพเป็นที่
ต้องการของตลาดในสภาพพื้นที่ปลูกในเขตลดากระบังและพื้นที่
ใกล้เคียง

คำนำและการตรวจเอกสาร

ผักกาดขาวปลีเป็นพืชผักที่อยู่ในตระกูล (family) Cruciferae มีชื่อสามัญว่า Chinese cabbage ชื่อวิทยาศาสตร์ Brassica pekinensis Rupr (Walter, 1979) เป็นพืชผักฤดูเดียว (annual) ซึ่งสามารถหอบปลีได้ ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะใบเป็นมัน เกี่ยวกันตลอด โดยมีก้านใบ (midrib) กว้างและแบน เรียกว่าใบในลักษณะดังกล่าวนี้ว่า non-petiolated leaf (เลขุม, ๒๕๖๔) เป็นพืชผักที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจพืชหนึ่ง เนื่องจากมีปลีที่อวบขาว รสชาติหวานกรอบ และให้คุณค่าทางโภชนาการสูง คนส่วนใหญ่จึงนิยมบริโภคเป็นอาหารประจำวันทั้งเป็นผักสด ผัดผัก แอ่งส้มผัก รวมทั้งอุตสาหกรรมผักแปรรูป เช่น ผักตากแห้ง กองเค็ม กองเปรี้ยว กองหวาน และกองผักผสม จึงทำให้มีเกษตรกรเป็นจำนวนมากหันมาปลูกผักกาดขาวปลีเป็นอาชีพหลัก แต่ปัญหาในปัจจุบันพบว่าพันธุ์ผักกาดขาวปลีที่จำหน่ายตามท้องตลาดมีอยู่หลายสายพันธุ์ ซึ่งแตกต่างออกไปตามคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เช่น รูปทรงของปลี เปอร์เซ็นต์การหอบปลี อายุในการเก็บเกี่ยว ความแข็งแรง และผลผลิต เป็นต้น ดังนั้นจึงเป็นกรรรมควรรายงานถึงที่จะทำการค้นคว้าศึกษาหาสายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง คุณภาพในการบริโภค เพื่อจะได้ทำการแนะนำส่งเสริมเผยแพร่ให้เกษตรกรชาวสวนผักทั่วๆ ไปปลูกเพิ่มผลผลิตด้วยพันธุ์ที่ดีที่สุดนี้

ผักกาดขาวปลีมีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศจีน ซึ่งเป็นแหล่งที่พบว่ามีการใช้บริโภคมาตั้งแต่ศตวรรษที่ ๕ โดยเป็นพืชผักที่วิวัฒนาการมาจาก Brassica campestris และ B. Chinensis มีจำนวนโครโมโซม $2n = 2x = 20$ (Simmonds, 1979) เป็นพืชผักที่ชอบวันสั้น และอากาศเย็น ช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสมในการหอบปลี ๑๕-๒๒°C แต่ปัจจุบันมีผักกาดขาวปลีพันธุ์ที่ร้อนหลายสายพันธุ์ที่สามารถปลูกได้ดีในสภาพอุณหภูมิที่สูงกว่า ๒๕°C

งานการปรับปรุงพันธุ์ผักกาดขาวปลีใหม่มีความต้านทานโรค ลักษณะการเข้าปลีดี มีความบริสุทธิ์ให้ผลผลิตสูง มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมาตรฐานทางไว้โดยทำการปรับปรุงพันธุ์ผักกาดขาวปลีจากไต้หวันที่สถานีทดลองพืชสวนฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เริ่มงานในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ จากการปรับปรุงพันธุ์พบว่าผักกาดขาวปลีไต้หวัน ซึ่งใช้วิธีการคัดเลือกสายพันธุ์แม่ (maternal line selection) ทำไต่ยาก เนื่องจากภายหลังจากตัดปลีเพื่อคัดเลือกต้นที่คัดตามมาตรฐานและปล่อยต้นขอไว้ให้แตกหน่อขึ้นมาใหม่แล้วย้ายปลูกในแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์มีการไม่อาจกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เน่าตายเพราะโรคเน่าและ (soft rot) มาก ทำให้เหลือต้นที่ติดเมล็ดน้อยและผลผลิต
ต่ำมาก แต่แปลงที่ปลูกคัดเลือกพันธุ์แบบการคัดเลือกหมู่ (mass selection) ซึ่งไม่คัดแยก

ปลูกมีการติดเมล็ดก็มาก จำนวนต้นตายน้อย (มาโนช และคณะ ๒๕๒๔) ผลการ

อุปกรณ์และวิธีการ

เมล็ดพันธุ์ผู้มักถูกขูดเปลือกพันธุ์เบาจากไร่จันทบุรี (สายพันธุ์) (เครื่องหมายการค้า)
คือ พันธุ์ตราลูกโลก พันธุ์ตราตักไข่ พันธุ์ตราจิว พันธุ์ตราข้าว พันธุ์ตราถ้วยทอง พันธุ์ตราปลาทอง
พันธุ์ตราเด็กบิน และพันธุ์เจียไต๋ ฯลฯ โดยเกษตรกรผู้ปลูกควร ควบคุมปัจจัยแวดล้อม

- ๑. ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ไนโตรเจน ๖๐ กิโลกรัม/ไร่ ฟอสฟอรัส ๕๐ กิโลกรัม/ไร่ และปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕
- ๒. ปุ๋ยคอก ๑๐๐ กิโลกรัม/ไร่
- ๓. ปุ๋ยคอก ๑๐๐ กิโลกรัม/ไร่
- ๔. ขุยมะพร้าว ๑๐๐ กิโลกรัม/ไร่
- ๕. ปูนขาว ๑๐๐ กิโลกรัม/ไร่
- ๖. สารเคมีที่ใช้ป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช
- ๗. ทำการ ทดลอง ในแปลง โดยปลูกยกแคร่ข้าวปลีพันธุ์เบา ๕ สายพันธุ์ ดังกล่าว

วางแผนการทดลองแบบ randomized complete block design (replication) โดยเตรียมแปลงย่อยขนาด ๑.๕ x ๖ ตารางเมตร จำนวน ๒๕ แปลง
แปลงละ ๒๔ ต้น กว้างระยะระหว่างต้น ๔๐ ซม. ระยะระหว่างหลุม ๕๐ ซม. เตรียมดิน
กลางแจ้ง กำจัดวัชพืชและซุกดินตากไว้ ๑๕ วัน หลังจากนั้นทำการย่อยดินและใส่ปุ๋ยคอกอัตรา ๑๐๐ กก./ไร่
๑๐ กก./แปลง ปูนขาว ๑ กก./แปลง ใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์รองพื้น ๒ ชนิด คือ แอมโมเนียม
ซัลเฟต ๒๑% N อัตรา ๐.๒๓ กก./แปลง (๕๐ กก./ไร่) และปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๒๒
๐.๒๒ กก./แปลง (๗๕ กก./ไร่) โดยเพาะกล้าและย้ายปลูกเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒
จากนั้นใช้ยาควบคุมแปลงปลูกประมาณ ๗ วัน เมื่อต้นกล้าที่ย้ายปลูกตั้งตัวได้ก็นำยาคลุมออก ทำการ
ฉีดยาป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชตามความเหมาะสมและ เก็บเกี่ยวผลผลิตเมื่อดอกข้าว
มีอายุ ๓๕ วันหลังจากย้ายกล้าปลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาวิจัยเพื่อการศึกษาและพัฒนาพันธุ์ข้าว
ไม่ทำการตีพิมพ์หรือจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ (not for sale and distribution) ใน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาวิจัยเพื่อการศึกษาและพัฒนาพันธุ์ข้าว
ไม่ทำการตีพิมพ์หรือจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ (not for sale and distribution) ใน

การบันทึกข้อมูล

๑. น้ำหนักผลผลิตต่อแปลง น้ำหนักผลผลิตต่อไร่
๒. อายุเก็บเกี่ยว
๓. เปอร์ เซนต์การเหี่ยว
๔. ความแข็งแรง
๕. จำนวนคนตาย
๖. จำนวนคนที่ออกดอกก่อนการ เก็บเกี่ยว
๗. จำนวนคนที่ไม่ตรงตามสายพันธุ์ (off-type)
๘. การใช้ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยการนำข้อมูลน้ำหนักผลผลิตต่อแปลงที่ได้จากการศึกษาทดลองมาวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยวิธีการของ randomized complete block design ใช้ตาราง analysis of variance เพื่อหาค่า F-ratio หากข้อมูลแสดงความแตกต่างกันนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ L.S.D. ทั้งสองระดับ

ผลการทดลอง

จากการเปรียบเทียบน้ำหนักสด (กก./ไร่) โดยซึ่งทั้งรากของผักกาดขาวปลี ๘ สายพันธุ์ ที่ระยะเก็บเกี่ยว (อายุ ๓๔ วัน) ในช่วงฤดูหนาวตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๗ ปรากฏว่าพันธุ์รากขาวให้ผลผลิตสูงสุด ๕,๘๘๗.๗๐ กก./ไร่ รองลงมาคือพันธุ์ตราวี ๕,๑๓๖.๐๐ กก./ไร่ พันธุ์ราตาแป๊ะ ๕,๐๔๔.๑๕ กก./ไร่ พันธุ์รากขาวทอง ๕,๐๑๖.๒๕ กก./ไร่ พันธุ์ราปลาทอง ๔,๘๒๖.๒๒ กก./ไร่ พันธุ์ราเด็กบิน ๔,๘๒๖.๕๖ กก./ไร่ พันธุ์เจียไต๋ ๔,๖๒๕.๓๓ กก./ไร่ และพันธุ์รากลูกโลกิให้ผลผลิตต่ำสุด ๔,๐๕๔.๘๑ กก./ไร่

จากข้อมูลน้ำหนักผลผลิตต่อแปลงที่ได้จากการศึกษาทดลองได้นำมาเปรียบเทียบผลผลิตทางสถิติ ปรากฏว่าอิทธิพลของพันธุ์ไม่มีอิทธิพลต่อน้ำหนักสดของผักกาดขาวปลีทั้ง ๘ สายพันธุ์ โดยไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และอิทธิพลของ block หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

replication ไม่มีอิทธิพลต่อน้ำหนักสดของผักกาดขาวปลีทั้ง ๔ สายพันธุ์ โดยไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อิทธิพลของพันธุ์ให้ค่า F - ratio ค่าเพียง ๐.๑๔ และอิทธิพลของซ้ำให้ค่า F-ratio ๐.๖๕ ดังนั้นค่า F-ratio ของพันธุ์และของซ้ำไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อน้ำหนักสดของผักกาดขาวปลีในระดับความเชื่อมั่น ๕% ซึ่งน้ำหนักสดของผักกาดขาวปลีจะเป็นค่าบอกถึงผลผลิตของผักกาดขาวปลีโดยตรง ดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดง F-ratio ของน้ำหนักสดอายุเก็บเกี่ยว ๓๔ วัน (กก./แปลง) ของผักกาดขาวปลี ๔ สายพันธุ์ (เครื่องหมายการค้า)

analysis of variance

Source of difference	D.F.	S.S.	variance (M.S.)	F-ratio (0.5%)
				calculated table
Total	23	643.15		
Block	2	42.31	21.66	NS 3.74
Varieties	7	161.34	23.05	NS 2.77
Error	14	438.50	31.32	

G.V. = 24.48

NS หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาเปอร์เซ็นต์การห่อหัว ทำการศึกษาเมื่ออายุเก็บเกี่ยว พบว่าผักกาด
 ชาวปลีทั้งหมดนั้นไม่ได้มีการห่อหัวทุกต้น จึงทำการหาเปอร์เซ็นต์การห่อหัวของผักกาดชาวปลีทั้ง
 ๘ สายพันธุ์ ปรากฏว่าพันธุ์เจียโตมีการห่อหัวสูงสุด ๕๕% และพันธุ์ตราลูกโลกห่อหัวต่ำสุด ๒๓%
 (ตารางที่ ๒) จากผลจะเห็นว่าการศึกษาการห่อหัวเมื่ออายุเก็บเกี่ยว เป็นสิ่งสำคัญต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์
 พันธุ์ใดมีเปอร์เซ็นต์การห่อหัวสูงย่อมมีแนวโน้มที่จะได้คุณภาพและราคาที่ดีกว่าพันธุ์ที่ไม่มีการห่อหัว
 หรือเปอร์เซ็นต์การห่อหัวต่ำ

จากการศึกษาความแข็งแรง ได้บันทึกความแข็งแรงของผักกาดชาวปลีทั้ง ๘ สายพันธุ์
 โดยการให้คะแนนสูงสุดเป็น ๑๐ คะแนน พวกที่ให้คะแนนน้อยแสดงว่ามีความแข็งแรงน้อย และไม่
 คอยต้านทานต่อสภาพสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในก้านโรคและแมลง จากการศึกษาปรากฏว่า
 พันธุ์เจียโตฯ มีคะแนนแข็งแรงสูงสุด ๕.๓๓ ส่วนพันธุ์ตราปลาทอง และพันธุ์ตราดาว มีความแข็งแรง
 แรงแต่ำสุด ๑.๐๐ คะแนน (ตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๒ แสดงผลของความแข็งแรง เปอร์เซ็นต์การห่อหัว และน้ำหนัก (กก./ต้น) ของ
 ผักกาดชาวปลี ๘ สายพันธุ์

พันธุ์	เปอร์เซ็นต์การห่อหัว	ความแข็งแรง	น้ำหนัก(กก./ต้น)
ตราลูกโลก	๒๓	๑.๐๐	๐.๕๘๓
ตราตาแป๊ะ	๔๕	๑.๐๐	๑.๒๑๖
ตราวี	๔๕	๑.๖๖	๑.๒๕๖
ตราดาว	๔๕	๑.๐๐	๑.๔๓๐
ตราถวยทอง	๔๖	๑.๓๓	๑.๒๐๕
ตราปลาทอง	๔๕	๑.๐๐	๑.๑๖๓
ตราเด็กบิน	๔๕	๑.๓๓	๑.๑๕๐
เจียโตฯ	๕๕	๕.๓๓	๑.๑๑๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาจำนวนต้นตาย ปรากฏว่าพันธุ์ตราปลาทอง ไม่มีจำนวนต้นตาย ส่วน
พันธุ์ที่มีต้นตายสูงสุดคือ พันธุ์ตราวัว ตราดาวและตราเด็กบิน มีจำนวนต้นตายเท่ากับพันธุ์ละ
๓ ต้น (ตารางที่ ๓)

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนต้นตายของผักกาดขาวปลี ๕ สายพันธุ์

พันธุ์	ต้นที่ ๑	ต้นที่ ๒	ต้นที่ ๓	ต้นที่ ๔	ต้นที่ ๕
ตราลูกโลก	๒	๒	๒	๒	๒
ตราตาแป๊ะ	๒	๒	๒	๒	๒
ตราวัว	๒	๒	๒	๒	๒
ตราดาว	๒	๒	๒	๒	๒
ตราฉวยทอง	๒	๒	๒	๒	๒
ตราปลาทอง	๒	๒	๒	๒	๒
ตราเด็กบิน	๒	๒	๒	๒	๒
เจียไต๋	๒	๒	๒	๒	๒

จากการศึกษาการออกดอกก่อนการเก็บเกี่ยว (early bolting) ปรากฏ
ว่าพันธุ์ตราเด็กบินมีต้นที่ออกดอกก่อนการเก็บเกี่ยวต่ำสุด ๑ ต้น และพันธุ์ตราลูกโลก มีจำนวน
ต้นที่ออกดอกก่อนการเก็บเกี่ยวสูงสุด ๑๒ ต้น (ตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนคนที่ออกนอกเกณฑ์การเก็บเงินของนักศึกษาชาวปรี ๘ สายพันธุ์

พันธุ์	ซ้ำที่ ๑	ซ้ำที่ ๒	ซ้ำที่ ๓	รวม
ตราลูกโลก	๓	๖	๓	๑๒
ตราตาแปะ	๖	๑	๓	๑๐
ตราวัว	๐	๑	๑	๒
ตราควา	๔	๖	๑	๑๑
ตราถ้วยทอง	๐	๒	๒	๔
ตราปลาทอง	๒	๐	๐	๒
ตราเด็กบิน	๐	๐	๑	๑
เจียไต๋	๒	๔	๑	๗

จากการศึกษาคนที่ไม่ตรงตามสายพันธุ์ (off-type) ปรากฏว่าพันธุ์ตราเด็กบิน และพันธุ์ตราลูกโลก ไม่มีคนที่ไม่ตรงตามสายพันธุ์ ส่วนพันธุ์ตราวัวมีคนที่ไม่ตรงตามสายพันธุ์สูงสุด ๓ คน (ตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนคนที่ไม่ตรงตามสายพันธุ์ของนักศึกษาชาวปรี ๘ สายพันธุ์

พันธุ์	ซ้ำที่ ๑	ซ้ำที่ ๒	ซ้ำที่ ๓	รวม
ตราลูกโลก	๐	๐	๐	๐
ตราตาแปะ	๐	๐	๑	๑
ตราวัว	๐	๒	๐	๒
ตราควา	๐	๐	๑	๑
ตราถ้วยทอง	๐	๐	๐	๐
ตราปลาทอง	๐	๐	๐	๐
ตราเด็กบิน	๐	๐	๐	๐
เจียไต๋	๐	๐	๐	๐

ตารางที่ ๒ แสดงน้ำหนักสดผลผลิตทั้งหมด (กก.) ของผักกาดขาวปลี ๘ สายพันธุ์

พันธุ์	ซ้ำที่ ๑	ซ้ำที่ ๒	ซ้ำที่ ๓	นน.รวม	นน.เฉลี่ย	กก./ไร่
ตราลูกโลก	๑๘.๓๓	๒๔.๒๓	๒๖.๕๐	๖๙.๐๖	๒๓.๐๒	๔,๐๕๖.๕๑
ตราตาแป๊ะ	๑๕.๘๑	๒๕.๔๖	๓๖.๒๔	๕๗.๕๑	๑๙.๑๗	๕,๐๔๔.๑๕
ตราวัว	๓๑.๐๖	๒๖.๕๕	๒๘.๖๖	๘๖.๒๗	๒๘.๗๕	๕,๑๒๖.๖๖
ตราควา	๓๖.๕๓	๓๐.๖๓	๓๑.๐๘	๙๘.๒๔	๓๒.๗๕	๕,๑๕๔.๖๖
ตราถวยทอง	๓๓.๐๖	๒๕.๓๓	๒๕.๘๖	๘๔.๒๕	๒๘.๐๘	๕,๐๑๖.๖๖
ตราปลาทอง	๒๓.๓๓	๒๔.๓๓	๓๑.๖๖	๗๙.๓๒	๒๖.๔๔	๔,๕๖๖.๖๖
ตราเด็กบิน	๓๐.๕๕	๒๖.๐๖	๒๕.๕๕	๘๒.๑๖	๒๗.๓๘	๕,๐๕๖.๖๖
เจียไต๋	๑๕.๕๐	๓๑.๓๖	๓๑.๘๖	๗๘.๑๖	๒๖.๐๕	๕,๐๖๖.๖๖

วิจารณ์ผลการทดลองและขอเสนอแนะ

จากผลการเปรียบเทียบผลผลิตผักกาดขาวปลี ๘ สายพันธุ์ ซึ่งปรากฏว่าพันธุ์ตราดาวใหม่ผลผลิตน้ำหนักสดต่อแปลงสูงสุด ๓๒.๗๕ กก./ไร่ และพันธุ์ตราวัว ๒๘.๗๕ กก./ไร่ พันธุ์ที่ใหม่ผลผลิตรองลงมาได้แก่ พันธุ์ตราวัว ๕,๑๒๖.๖๖ กก./ไร่ พันธุ์ตราตาแป๊ะ ๕,๐๔๔.๑๕ กก./ไร่ พันธุ์ตราถวยทอง ๕,๐๑๖.๖๖ กก./ไร่ พันธุ์ตราปลาทอง ๔,๕๖๖.๖๖ กก./ไร่ พันธุ์เจียไต๋ ๕,๐๖๖.๖๖ กก./ไร่ และพันธุ์ตราลูกโลกใหม่ผลผลิตต่ำสุด ๔,๐๕๖.๕๑ กก./ไร่ แต่เมื่อนำข้อมูลน้ำหนักสดผลผลิตต่อแปลงที่ได้จากการศึกษาทดลองมาเปรียบเทียบผลผลิตทางสด ปรากฏว่าอิทธิพลของพันธุ์ไม่มีอิทธิพลต่อน้ำหนักสดของผักกาดขาวปลีทั้ง ๘ สายพันธุ์ โดยไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อนำข้อมูลเปอร์เซ็นต์การเหี่ยว ความแข็งแรง (ตารางที่ ๒) และน้ำหนักสดผลผลิตต่อซ้ำ (ตารางที่ ๒) ร่วมพิจารณาแล้ว มีข้อสังเกตว่าพันธุ์ที่ควรให้ความสนใจเพิ่มเติมได้แก่พันธุ์เจียไต๋และพันธุ์ตราตาแป๊ะ ทั้งนี้เพราะทั้งสองสายพันธุ์ดังกล่าวมีเปอร์เซ็นต์การเหี่ยว และความแข็งแรงสูงกว่าพันธุ์อื่นที่นำมาเปรียบเทียบ อีกประการหนึ่งข้อมูลน้ำหนักสดผลผลิตที่ได้ในผลการทดลองของซ้ำที่ ๑ ของพันธุ์ตราเจียไต๋ตราตาแป๊ะและตราลูกโลก ได้ผลผลิตค่อนข้างต่ำกว่าพันธุ์อื่นในซ้ำเดียวกัน ทั้งนี้เพราะสภาพ

แปลงย่อยของ ๓ สายพันธุ์อยู่ในพื้นที่ทำเป็นเหตุให้การระบายน้ำไม่สม่ำเสมอซึ่งมีผลกระทบ
กระเทือนต่อระบบรากและการเจริญเติบโตของสวนลำคั้น (Walter, 1979)

สรุปผลการทดลอง

ได้ทำการทดสอบพันธุ์ไม้กาคขาวปลีพันธุ์เบา เพื่อหาพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง มีความ
แข็งแรง และคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาดในสภาพพื้นที่ปลูกในเขตลาคกระบึงและพื้นที่ใกล้เคียง
โดยใช้เมล็ดพันธุ์จากไร่เก่า ๕ สายพันธุ์มาทำการทดสอบ ปรากฏว่า

- ๑. พันธุ์รากาว ให้ผลผลิตสูงสุด ๕,๘๕๗.๗๐ กก./ไร่
- ๒. พันธุ์เจียไต๋ มีเปอร์เซ็นต์การเหี่ยวและความแข็งแรงสูงสุด
- ๓. พันธุ์รากาเด็กบินมีกลิ่นที่ออกคอกก่อนการเก็บเกี่ยวต่ำสุด และไม่มีต้นที่ไม่

ตรงตามสายพันธุ์

บทคัดย่อ

จากการทดสอบพันธุ์ไม้กาคขาวปลีพันธุ์เบา เพื่อหาพันธุ์ไม้กาคขาวปลีที่ให้ผลผลิต
สูง คุณภาพดีมีความแข็งแรงทนทานต่อสภาพแวดล้อมในเขตลาคกระบึงและพื้นที่ใกล้เคียง
ณ ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาคกระบึง ระหว่างวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๓๐ มกราคม
๒๕๒๗ วางแผนการทดลองแบบ randomized complete block design 3 replication
๕ สายพันธุ์ คือ พันธุ์รากลูกลอก พันธุ์รากาแป๊ะ พันธุ์ราราวี พันธุ์รากาว พันธุ์รากล้วยทอง
พันธุ์รากลากทอง พันธุ์รากาเด็กบิน และพันธุ์เจียไต๋ เก็บผลผลิตพร้อมกันเมื่ออายุ ๓๔ วัน หลัง
จากย้ายกล้า ปรากฏว่าพันธุ์รากาวให้ผลผลิตน้ำหนักสดต่อไร่สูงสุดคือ ๕,๘๕๗.๗๐ กก. รอง
ลงมาคือ พันธุ์ราราวี ๕,๑๒๖.๐ กก. พันธุ์รากาแป๊ะ ๕,๐๔๔.๑๕ กก. พันธุ์รากล้วยทอง
๕,๐๑๖.๒๕ กก. พันธุ์รากลากทอง ๔,๕๒๖.๒๒ กก. พันธุ์เจียไต๋ ๔,๕๒๕.๓๓ กก. และ
พันธุ์รากลูกลอกให้ผลผลิตต่ำสุด ๔,๐๕๔.๘๔ กก. ซึ่งเมื่อนำข้อมูลน้ำหนักผลผลิตต่อแปลงที่
ได้จากการศึกษาทดลองมาเปรียบเทียบผลผลิตทางสถิติ ปรากฏว่าอิทธิพลของพันธุ์ไม่มีอิทธิพล

